

ת"ד 4975/06/16 - מדינת ישראל נגד מנשה יוסף

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 4975-06-16 מדינת ישראל נ' יוסף

לפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פינצי
נגד
הנאשם: מנשה יוסף
ע"י ב"כ עו"ד גולן

פסק דין הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו גרם תאונת דרכים בגין אי ציות לאור אדום ברמזור, עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה ונהיגה בקלות ראש, עבירה על סעיף 2(62) בקשר עם סעיף 2(38) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, הרי שביום 22.6.15, בשעה 01:00 לערך, נהג הנאשם במונית בתל אביב, ברחוב יהודה הלוי, מכיוון צפון לכיוון דרום ובהגיעו לצומת עם רחוב החשמונאים, לא ציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, נכנס לצומת וחסם דרכו של מנשה עיני, שנסע אותה עת ברחוב החשמונאים, מכיוון מערב לכיוון מזרח ושני כלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה, נחבל בגופו נוסע ברכב הנאשם וניזוקו כלי הרכב המעורבים.

הנאשם כפר באחריותו לגרם תאונת הדרכים.

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מספר 1 - מנשה עיני, הנהג המעורב, עד תביעה מספר 2 - רס"ב בועז חג'בי, בוחן תנועה, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים: ת/1 - הודעת נאשם וטופס נלווה, ת/2 - תוכנית רמזורים, ת/3 - תרשים, ת/4 - תעודת עובד ציבור, ת/5 - תמונת תצלום אוויר של הצומת, עד תביעה מספר 3, רס"ל שלמה לוי, מטעמו הוגש דו"ח פעולה, שסומן ת/6, עד תביעה מספר 4, מכלין גרגורי, עד ראיה, עד תביעה מספר 5, נדב אייזנברג, נוסע ברכב הנאשם, מטעמו הוגשה תעודה

רפואית, שסומנה ת/7.

הודעת הנאשם הוגשה, אף שב"כ הנאשם התנגד להגשתה וסומנה ת/4.

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, עדותם של עדי התביעה והראיות שהוגשו:

הנאשם נהג ברכב, כמפורט לעיל ובהגיעו לצומת, נסע במהירות גבוהה מאוד, לגרסת ע"ת 1 וחסם דרכו של העד לעיל, אף שזה נכנס לצומת בחסות האור הירוק שדלק בכיוון נסיעתו. העד מסר כי הבחין באור הירוק ממרחק של 20-30 מטרים וקיבל חיזוק לגרסתו, לפיה נכנס באור ירוק מלא, מעד תביעה 4, שפנה אליו במקום התאונה ואמר לו, כי הנאשם לא ציית לאור אדום ברמזור.

העד נחקר והשיב כי לאור מהירות נסיעת הנאשם, הוא הגיע בנסיעה שוטפת ולא עמד בצומת וכן, העיד כי שוטר שהגיע למקום, שמע אף הוא את דברי ע"ת 4, אך לא ידע להסביר מדוע לא רשם אותו שוטר, את פרטיו של אותו עד.

העד נחקר והשיב כי אין לו כל קשר לע"ת 4.

ע"ת 3 הגיע למקום התאונה באקראי ותיאר את מצב הדברים במקום, בדו"ח הפעולה שערך, ת/6.

העד נשאל אם הבחין במקום באנשים נוספים, מלבד הנאשם והמעורב והשיב כי אינו זוכר, אך אם היה פוגש באנשים נוספים, סביר שהיה מציין זאת ב-ת/6.

העד נשאל והשיב כי המעורב לא מסר לו פרטי עד הראיה, ע"ת 4, אלא רק הצביע לכיוון הרכב בו נסע העד.

עד תביעה 5, נוסע ברכב הנאשם, העיד כי זמן קצר לאחר שעלה למונית בה נהג הנאשם, אירעה התאונה והוא חש בחבטה בחלק האחורי בצד ימין, שם ישב וכתוצאה מהפגיעה, סבל מ"צליפת שוט".

העד נחקר והשיב כי הנאשם נכנס לצומת בנסיעה רצופה וכי לא הבחין באור שדלק ברמזור בכיוון נסיעתם. עוד מסר העד, כי נכון שבחקירתו במשטרה, מסר כי במקום היה עובר אורח על אופנוע, אך לא הבחין ברכב אחר במקום, נוסף על כלי הרכב המעורבים.

עד תביעה 4 העיד כי נסע במקום, במסגרת עבודתו כסייר בחברת אבטחה, למקום בו הופעלה אזעקה וכי הנאשם נסע לפניו ומימינו ובהגיעם לצומת שבנדון, בו דלק אור אדום ברמזור, עצר למספר שניות ואז החל בנסיעה, כאשר עדיין האור ברמזור אדום ואז אירעה התאונה עם הרכב המעורב.

העד מסר כי במקום נסעה מונית נוספת, משמאלו.

העד מסר כי לאחר התאונה, עצר ליד ע"ת 1 ואמר לו כי נסע כדין וכי נהג המונית אשם בתאונה ומסר לו את מספר הטלפון שלו וכן, מסר את פרטיו גם לשוטר שהגיע למקום. בהמשך, שינה העד גרסתו והעיד כי מסר את פרטיו רק לנהג המעורב ולא לשוטר ואילו לשוטר, אמר רק "נהג המונית אשם" ואם השוטר טוען אחרת, ייתכן ולא שם לב.

העד נשאל בנוגע לעדותו של ע"ת 5, לפיה, הנאשם לא עצר כלל והשיב כי הנאשם עצר לשניה או שתיים ואז חידש נסיעתו.

העד מסר כי לאחר התאונה, המונית עצרה ונוסע שישב מושב הנוסע הקדמי, ברח מהמקום.

פרשת ההגנה

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד והוגשה הודעת עד תביעה 4 במשטרה, שסומנה נ/1.

להלן גרסת ההגנה, כעולה מעדות הנאשם בבית המשפט והראיות שהוגשו מטעמו:

הנאשם העיד כי נהג כמפורט לעיל וכי לאורך רחוב יהודה הלוי, היה "גל ירוק" ברמזורים וגם בצומת שבנדון, דלק אור ירוק ברמזור בכיוון נסיעתו.

עוד מסר הנאשם, כי ע"ת 4 הופיע לאחר מספר דקות ואמר לנהג המעורב כי המונית נסעה באדום ונתן לו את מספר הטלפון שלו, תוך שהוא מדבר איתו בעברית רהוטה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את ראיות הצדדים, אני קובעת כי המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה ולא הוכיחה אשמת הנאשם, מעבר לכל ספק סביר.

כאשר עסקינן בתאונת דרכים בגין אי ציות לאור אדום ברמזור בצומת, לא ניתן להכריע בדבר האחריות לגרם התאונה על סמך עדויות המעורבים בלבד ובית המשפט יזדקק לראיות נוספות, כגון עדי ראיה ניטראליים לקרות התאונה.

במקרה שבפני, הובאה, לכאורה, עדות ניטראלית בנוגע לתאונה, אך עדותו של ע"ת 4, עומדת בסתירה לעדויות אחרות שהובאו מטעם התביעה, כפי שיפורט להלן, כך שלבסוף, לא הצליחה המאשימה להציג בפני בית המשפט, גרסה אחידה ועקבית באשר לעובדות המקרה.

ע"ת 4, מסר כי רכב הנאשם עצר למספר שניות, בצומת שבנדון, בטרם חידש נסיעתו וזאת בסתירה לעדותו של ע"ת 5, הנוסע ברכב הנאשם, שהעיד כי הנאשם נסע בנסיעה רצופה עד לתאונה ולעדותו של ע"ת 1, שמסר כי הנאשם נסע, להערכתו, במהירות גבוהה ביותר.

ע"ת 4, מסר כי שוחח עם ע"ת 3, אך אין לשיחה זו כל זכר ב-ת/6 והשוטר העיד כי אם היה משוחח עם עד לתאונה, היה מציין זאת בדו"ח הפעולה.

ע"ת 4, מסר כי לאחר התאונה, המונית עצרה ונוסע שהיה במושב הקדמי, ברח ממנה וזאת כאשר ע"ת 5 העיד כי ישב במושב האחורי במונית, לא היו נוסעים נוספים במונית וע"ת 3, מציין ב-ת/6, כי פגש בנוסע במקום התאונה.

מכל האמור, קיים קושי ליתן אמון בעדותו של ע"ת 4 בנוגע לנסיבות התאונה ובהעדר עדות זו, אין כל מקום להעדיף את גרסת המאשימה על פני גרסת ההגנה.

לפיכך, הנני קובעת כי המאשימה לא עמדה בנטל הנדרש ממנה במשפט פלילי, לא הוכיחה אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר ולכן אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשע"ז, 19 אפריל 2017, במעמד הצדדים.